

31991L0689

L 377/20

ОФИЦИАЛЕН ВЕСТНИК НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

31.12.1991

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА
от 12 декември 1991 година
относно опасните отпадъци

(91/689/ЕИО)

СЪВЕТАТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 130т от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ⁽³⁾,

като има предвид, че Директива 78/319/ЕИО на Съвета от 20 март 1978 г. относно токсичните и опасни отпадъци ⁽⁴⁾ въведе общностни правила по отношение на обезвреждането на опасните отпадъци; като има предвид, че за да се отчете натрупаният опит по прилагането на тази директива от държавите-членки, е необходимо тези правила да се изменят и Директива 78/319/ЕИО да се замени с настоящата директива;

като има предвид, че Резолюцията на Съвета от 7 май 1990 г. относно политиката в областта на отпадъците ⁽⁵⁾ и програмата за действия на Европейските общности в областта на околната среда, която бе предмет на резолюцията на Съвета на Европейските общности и на представителите на правителствата на държавите-членки по време на срещата им в рамките на Съвета на 19 октомври 1987 г. относно продължаването и изпълнението на политиката и програмата за действия на Европейските общности в областта на околната среда (1987—1992 г.) ⁽⁶⁾, предвиждат мерки на Общността за подобряване на условията, при които се обезвреждат и управляват опасните отпадъци;

като има предвид, че общите правила, приложими за управлението на отпадъци, установени в Директива 75/442/ЕИО на Съвета от 15 юли 1975 г. относно отпадъците ⁽⁷⁾, изменена с Директива 91/156/ЕИО ⁽⁸⁾, се прилагат също и за управлението на опасни отпадъци;

като има предвид, че правилното управление на опасните отпадъци изисква установяването на допълнителни, по-стриктни правила, за да се отчете специфичното естество на този вид отпадъци;

като има предвид, че е необходимо да се прилага точно и уеднаквено определение за опасни отпадъци, основана на опита, за да се повиши ефективността на управлението на опасните отпадъци в Общността;

като има предвид, че е необходимо да се следи обезвреждането и оползотворяването на опасните отпадъци да бъдат предмет на възможно най-всеобхватен контрол;

като има предвид, че адаптирането на разпоредбите на настоящата директива към научно-техническия прогрес трябва да е възможно да се извърши в кратки срокове и че комитетът, учреден с Директива 75/442/ЕИО, трябва също да бъде упълномощен да адаптира разпоредбите на настоящата директива към този прогрес,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Предмет на настоящата директива, която е изготвена съгласно член 2, параграф 2 от Директива 75/442/ЕИО, е да сближи законодателствата на държавите-членки в областта на контролираното управление на опасни отпадъци.

2. Съгласно настоящата директива, Директива 75/442/ЕИО се прилага за опасните отпадъци.

3. Определенията на „отпадък“ и на останалите термини в настоящата директива са тези от Директива 75/442/ЕИО.

4. По смисъла на настоящата директива „опасни отпадъци“ означава:

— отпадъци, които фигурират в списък, който следва да бъде изготвен в съответствие с процедурата по член 18 от Директива 75/442/ЕИО на основата на приложения I и II към настоящата директива, не по-късно от шест месеца преди датата на влизане в сила на настоящата директива. Тези отпадъци трябва да притежават една или няколко от свойствата, изброени в приложение III. Списъкът следва да има предвид произхода и състава на отпадъците и, когато е необходимо, граничните стойности на концентрация. Списъкът се прераз-

⁽¹⁾ ОВ С 295, 19.11.1988 г., стр. 8 и ОВ С 42, 22.2.1990 г., стр. 19.

⁽²⁾ ОВ С 158, 26.6.1989 г., стр. 238.

⁽³⁾ ОВ С 56, 6.3.1989 г., стр. 2.

⁽⁴⁾ ОВ L 84, 31.3.1978 г., стр. 43.

⁽⁵⁾ ОВ С 122, 18.5.1990 г., стр. 2.

⁽⁶⁾ ОВ С 328, 7.12.1987 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 194, 25.7.1975 г., стр. 39.

⁽⁸⁾ ОВ L 78, 26.3.1991 г., стр. 32.

глежда редовно и ако е необходимо, се актуализира съобразно същата процедура,

- всеки друг отпадък, за който дадена държава-членка счита, че притежава някое от свойствата, които са изброени в приложение III. Тези случаи се нотифицират на Комисията и си преразглеждат съобразно процедурата по член 18 от Директива 75/442/ЕИО, с цел актуализиране на списъка.

5. Битовите отпадъци се изключват от разпоредбите на настоящата директива. По предложение на Комисията, най-късно до края на 1992 г. Съветът установява специфични правила, които отчитат различния характер на битовите отпадъци.

Член 2

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, с които да се изисква всяко депо, където се извършва депониране (освождаване) на опасни отпадъци, отпадъците да се регистрират и идентифицират.

2. Държавите-членки вземат необходимите мерки, с които изискват учрежденията или предприятията, които обезвреждат, оползотворяват, събират или превозват опасни отпадъци, да не смесват различните категории опасни отпадъци или да не смесват опасни отпадъци с неопасни отпадъци.

3. Чрез дерогация от параграф 2, смесването на опасни отпадъци с други опасни отпадъци или с други отпадъци, вещества или материали се допуска само ако отговаря на условията, установени в член 4 от Директива 75/442/ЕИО, по-специално тези, които са предназначени за повишаване на безопасността при обезвреждане или оползотворяване. Подобна операция е предмет на изискването за разрешение, което е въведено от членове 9, 10 и 11 от Директива 75/442/ЕИО.

4. Когато отпадъците са вече смесени с други отпадъци, вещества или материали, трябва да се извърши операция по разделянето им, когато това е технически и икономически осъществимо, и когато е възможно, за да бъдат спазени изискванията на член 4 от Директива 75/442/ЕИО.

Член 3

1. Дерогацията на изискването за получаване на разрешение за учрежденията или предприятията, които обезвреждат собствените си отпадъци, посочена в член 11, параграф 1, буква а) от Директива 75/442/ЕИО, не се прилага за опасните отпадъци, които са обхванати от настоящата директива.

2. В съответствие с член 11, параграф 1, буква б) от Директива 75/442/ЕИО дадена държава-членка може да не спази член 10 на въпросната директива по отношение на учреждения или предприятия, които оползотворяват отпадъците, уредени с настоящата директива:

- ако тази държава-членка приеме общи правила, изброяващи видовете и количествата от въпросните отпадъци и уточняващи специфичните условия (гранични стойности на опасните

вещества, които се съдържат в отпадъците, гранични стойности за емисиите, видове дейности) и останалите необходими изисквания за извършване на различните форми на оползотворяване,

- ако видовете или количествата отпадъци и начините за оползотворяване отговарят на изискванията в член 4 от Директива 75/442/ЕИО.

3. Учрежденията или предприятията по параграф 2, се регистрират от компетентните органи.

4. Ако дадена държава-членка възнамерява да си служи с разпоредбите на параграф 2, правилата на въпросния параграф се изпращат на Комисията най-късно до три месеца след тяхното влизане в сила. Комисията се консултира с държавите-членки. Като взема предвид тези консултации, Комисията предлага тези правила да бъдат окончателно приети в съответствие с процедурата по член 18 от Директива 75/442/ЕИО.

Член 4

1. Член 13 от Директива 75/442/ЕИО се прилага и за производителите на опасни отпадъци.

2. Разпоредбите на член 14 от Директива 75/442/ЕИО се прилагат също и за производителите на опасни отпадъци както и за всички учреждения и предприятия, които превозват опасни отпадъци.

3. Регистрите по член 14 от Директива 75/442/ЕИО, трябва да бъдат съхранявани в продължение най-малко на три години, освен в случаите на учреждения или предприятия, които превозват опасни отпадъци, за които трябва да се съхраняват регистри в продължение най-малко на 12 месеца. Документалните доказателства за изпълнението на операциите по управлението трябва да бъдат предоставяни при искане от страна на компетентните органи или предишния притежател.

Член 5

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че по време на събирането, превозването и временното съхраняване отпадъците са правилно опаковани и етикетирани съобразно действащите международни и общностни стандарти.

2. В случай на опасни отпадъци, проверките по отношение на събирането и превозването, извършени на основата на член 13 от Директива 75/442/ЕИО, се отнасят преди всичко за произхода и за местоназначението на въпросните отпадъци.

3. Ако опасните отпадъци се пренасят през граница, те се придружават от идентификационен формуляр, който съдържа данните, представени в приложение I, раздел А от Директива 84/631/ЕИО на Съвета от 6 декември 1984 г. относно надзора и контрола в

рамките на Европейската общност на трансграничните превози на опасни отпадъци ⁽¹⁾, последно изменена с Директива 86/279/ЕИО ⁽²⁾.

Член 6

1. Както е предвидено в член 7 от Директива 75/442/ЕИО, компетентните органи изготвят, отделно или в рамките на общи планове за управление на отпадъците, планове за управление на опасните отпадъци, като правят тези планове публични.

2. Комисията сравнява тези планове, преди всичко по отношение на методите за обезвреждане и за оползотворяване. Комисията предоставя тези информации на разположение на компетентните органи на държавите-членки, които ги поискат.

Член 7

В случаи на спешност или на сериозна опасност, държавите-членки вземат всички необходими мерки, включително и временни дерогации на настоящата директива, когато е подходящо, за да гарантират, че опасните отпадъци се третират по начин, който не представлява заплаха за населението и за околната среда. Държавите-членки информират Комисията за всяка подобна дерогация.

Член 8

1. В рамките на доклада, предвиден в член 16, параграф 1 от Директива 75/442/ЕИО, и на основата на въпросник, изготвен в съответствие с този член, държавите-членки изпращат на Комисията доклад за прилагането на настоящата директива.

2. В допълнение към консолидирания доклад по член 16, параграф 2 от Директива 75/442/ЕИО, Комисията докладва на всеки три години до Европейския парламент и до Съвета относно прилагането на настоящата директива.

3. Освен това, в срок до 12 декември 1994 г. държавите-членки изпращат на Комисията посочените по-долу информации за всяко учреждение или предприятие, което извършва обезвреждане и/или оползотворяване на опасни отпадъци основно за сметка на трети лица и което може да съставлява част от интегрираната мрежа по член 5 от Директива 75/442/ЕИО:

— име и адрес,

— използван метод за третиране на отпадъците,

— видове и количества отпадъци, които могат да бъдат третирани.

Държавите-членки информират ежегодно Комисията за измененията на тези данни.

Комисията предоставя тази информация на разположение на компетентните органи на държавите-членки, които го поискат.

Форматът, под който тази информация се предоставя на Комисията, се определя в съответствие с процедурата, установена в член 18 от Директива 75/442/ЕИО.

Член 9

Измененията, необходими за адаптиране на приложенията към настоящата директива към научно-техническия прогрес, както и за актуализиране на списъка на отпадъците, които са посочени в параграф 4, се приемат в съответствие с процедурата по член 18 от Директива 75/442/ЕИО.

Член 10

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 12 декември 1993 г. Те незабавно информират Комисията за това.

2. Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 11

С настоящото се отменя Директива 78/319/ЕИО, считано от 12 декември 1993 г.

Член 12

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 12 декември 1991 година.

За Съвета

Председател

J.G.M. ALDERS

⁽¹⁾ ОВ L 326, 13.12.1984 г., стр. 31.

⁽²⁾ ОВ L 181, 4.7.1986 г., стр. 13.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

**КАТЕГОРИИ ИЛИ ОСНОВНИ ВИДОВЕ ОПАСНИ ОТПАДЪЦИ, ИЗБРОЕНИ СЪГЛАСНО ТЯХНОТО
ЕСТЕСТВО ИЛИ ДЕЙНОСТТА, ОТ КОЯТО ПРОИЗХОЖДАТ (*) (ОТПАДЪЦИТЕ МОГАТ ДА БЪДАТ ПОД
ФОРМАТА НА ТЕЧНОСТ, УТАЙКИ ИЛИ ТВЪРДИ)**

(*) Някои повторения с позициите, изброени в приложение II, са допуснати съзнателно.

ПРИЛОЖЕНИЕ I.A.

Отпадъци, които проявяват едно от качествата, които са изброени в приложение III и които се състоят от:

1. анатомични, болнични и други клинични отпадъци;
 2. фармацевтични, лекарствени и ветеринарномедицински субстанции и продукти;
 3. консерванти за дървесина;
 4. биоциди и фитофармацевтични вещества;
 5. остатъци от вещества, използвани като разтворители;
 6. халогенирани органични вещества, неизползвани като разтворители, с изключение на техни инертни полимерни материали;
 7. соли за закаляване/темперирание, съдържащи цианиди;
 8. минерални масла и маслени субстанции (например утайки от работата на металорежещи машини и др.);
 9. смеси от масло с вода и от въглеродороди с вода, емулсии;
 10. вещества, съдържащи полихлорирани бифенили (PCBs) и/или полихлорирани терфенили (PCTs);
 11. катрани, получени при рафиниране, дестилация и при всяка друга пиролизна преработка (например остатъци от дестилация и др.);
 12. мастила, багрила, пигменти, политури, бои и лакове;
 13. смоли, латекси, пластификатори, лепила/адхезиви;
 14. неидентифицирани и нови химични вещества, възникнали в резултат на научноизследователска, развойна и учебна дейност, ефектът от които върху човека и околната среда е неизвестен;
 15. пиротехнически и други експлозивни материали;
 16. фотографски химични вещества и препарати и други материали от фотографски процеси;
 17. всеки материал, замърсен със съединения, сродни на полихлорирани дибензофуран;
 18. всеки материал, замърсен със съединения, сродни на полихлорирани дибензо-р-диоксин.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ I.B.

Отпадъци, които съдържат един или повече от компонентите, които са изброени в приложение II, и притежават едно от свойствата, изброени в приложение III, и се състоят от:

19. животински или растителни сапуни, мазнини и восъци;
 20. нехалогенирани органични вещества, неизползвани като разтворители;
 21. неорганични вещества, без метали и метални сплави;
 22. пепели и/или шлаки;
 23. почва, пясък и глина, включително изкопани земни маси;
 24. соли за закаляване/темперирани, несъдържащи цианиди;
 25. метални прах и пудра;
 26. отработени катализатори;
 27. течности и утайки, съдържащи метали или сплави;
 28. остатъци от пречиствателни съоръжения (например от прахоулавяне и др.), с изключение на позиции 29, 30 и 33;
 29. утайки от скрубери;
 30. утайки от пречиствателни станции за отпадъчни води;
 31. остатъци от декарбонизация;
 32. остатъци от йонообменни колони;
 33. утайки от канализацията, непреработвани и неподходящи за използване в земеделието;
 34. остатъци от почистване на резервоари и/или оборудване;
 35. замърсено оборудване;
 36. замърсени контейнери (например от опаковки, газови бутилки и др.), чието съдържание включва един или повече от компонентите, изброени в приложение II;
 37. батерии и други източници на ток;
 38. растителни масла;
 39. материали от разделно събиране на отпадъци от домакинствата, които проявяват едно или повече от свойствата, изброени в приложение III;
 40. всеки друг отпадък, който съдържа един или повече от компонентите, изброени в приложение II, и проявява едно или повече от свойствата, посочени в приложение III.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОМПОНЕНТИ, КОИТО СЕ СЪДЪРЖАТ В ОТПАДЪЦИТЕ ОТ ПРИЛОЖЕНИЕ I Б., И КОИТО ГИ ПРЕВЪРЯТ В ОПАСНИ, КОГАТО СЪЩИТЕ ИМАТ СВОЙСТВАТА, ИЗБРОЕНИ В ПРИЛОЖЕНИЕ III (*)

Отпадъци, които съдържат:

- C1 берилий; съединения на берилия;
- C2 съединения на ванадия;
- C3 съединения на хрома (VI);
- C4 съединения на кобалта;
- C5 съединения на никела;
- C6 съединения на медта;
- C7 съединения на цинка;
- C8 арсен; съединения на арсена;
- C9 селен; съединения на селена;
- C10 съединения на среброто;
- C11 кадмий; съединения на кадмия;
- C12 калай; съединения на калая;
- C13 антимон; съединения на антимона;
- C14 телур; съединения на телура;
- C15 бариеви съединения, без бариев сулфат;
- C16 живак; съединения на живака;
- C17 талий; съединения на талия;
- C18 олово; съединения на оловото;
- C19 неорганични сулфиди;
- C20 неорганични съединения на флуора;
- C21 неорганични цианиди;
- C22 следните алкални и алкалоземни метали: литий, натрий, калий, калций и магнезий в несвързано (елементарно) състояние;
- C23 кисели разтвори или киселини в твърдо състояние;
- C24 основни разтвори или основи в твърдо състояние;
- C25 азбест (прах или влакна);
- C26 фосфор; съединения на фосфора (без неорганични фосфати);
- C27 метални карбонили;
- C28 пероксиди;
- C29 хлорати;
- C30 перхлорати;
- C31 азиди;
- C32 полихлорирани бифенили (PCBs) и полихлорирани терфенили (PCTs);
- C33 съединения с фармацевтично и ветеринарно предназначение;
- C34 биоциди и фитофармацевтични препарати (например пестициди);
- C35 инфекциозни вещества;
- C36 креозоти;
- C37 изоцианати, цианати;
- C38 органични цианиди (например нитрили и др.);
- C39 феноли; съединения на фенола;
- C40 халогенирани разтворители;
- C41 органични разтворители, без халогенирани разтворители;
- C42 халоген-органични съединения, без инертни полимерни материали и други вещества, отбелязани в настоящото приложение;
- C43 ароматни съединения; полициклени и хетероциклени органични съединения;
- C44 алифатни амини;
- C45 ароматни амини;
- C46 етери;
- C47 вещества с експлозивни свойства, без описаните другаде в настоящото приложение;
- C48 съдържащи сяра органични съединения;
- C49 всички производни на полихлорирания ди-бензофуран;
- C50 всички производни на полихлорирания ди-бензо-р-диоксин;
- C51 въглеродороди и техните кислород-, азот- и/или сярасъдържащи производни, неотбелязани в настоящото приложение.

(*) Някои повторения на основните видове отпадъци от приложение I са направени съзнателно.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СВОЙСТВА, КОИТО ОПРЕДЕЛЯТ ОТПАДЪЦИТЕ КАТО ОПАСНИ

- Н 1 „Експлозивни“: химични вещества и препарати, които могат да експлодират под въздействие на пламък или които са по-чувствителни към удар или триене от динитробензен.
- Н 2 „Оксидиращи“: химични вещества и препарати, които пораждаат силно екзотермична реакция при контакт с други вещества, особено със запалими вещества.
- Н 3-А „Лесно запалими“:
- течни химични вещества и препарати, които имат точка на възпламеняване под 21 °C (включително изключително запалими течности);
 - химични вещества и препарати, които могат да се нагорещят и да се възпламенят при контакт с въздуха при обикновена температура без допълнителна енергия;
 - твърди химични вещества и препарати, които могат лесно да се възпламенят при кратък контакт с източник на огън и които продължават да горят или да тлеят след отстраняването на източника на огън;
 - газообразни химични вещества и препарати, които се възпламеняват на въздуха при обикновено налягане;
 - химични вещества и препарати, които при контакт с вода или влажен въздух отделят в опасни количества лесно възпламеними газове.
- Н 3-Б „Запалими“: течни химични вещества и препарати, които имат точка на възпламеняване, равна или по-висока от 21 °C и равна или по-ниска от 55 °C.
- Н 4 „Дразнещи“: некорозивни химични вещества и препарати, които при непосредствен, продължителен или повтарящ се контакт с кожата или лигавиците могат да предизвикат възпаление.
- Н 5 „Вредни“: химични вещества и препарати, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да причинят смърт или остри и хронични увреждания на здравето.
- Н 6 „Токсични“: химични вещества и препарати (включително силно токсични вещества и препарати), които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да причинят смърт или остри и хронични увреждания на здравето.
- Н 7 „Канцерогенни“: химични вещества и препарати, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата, могат да предизвикат рак или да повишат честотата на раковите заболявания.
- Н 8 „Корозивни“: химични вещества и препарати, които при контакт с живи тъкани могат да ги разрушат.
- Н 9 „Инфекциозни“: вещества, които съдържат жизнени микроорганизми или техни токсини, които са известни или за които има основание да се счита, че предизвикват болести при хората или при други живи организми.
- Н 10 „Токсични за репродукцията“: химични вещества и препарати, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да предизвикат или да повишат честотата на ненаследствени вродени увреждания на потомството и/или да увредят мъжката и женската възпроизводителна функция или способност.
- Н 11 „Мутагенни“: химични вещества и препарати, които при вдишване, поглъщане или проникване през кожата могат да предизвикат или да повишат честотата на наследствени генетични дефекти.
- Н 12 Вещества и препарати, които образуват токсични или силно токсични газове при контакт с вода, въздух или киселина.
- Н 13 Вещества и препарати, способни по какъвто и да е начин след обезвреждане да образуват други вещества (например инфилтрат), които притежават едно или повече от свойствата, изброени по-горе.
- Н 14 „Опасни за околната среда“: химични вещества и препарати, които, като попаднат в околната среда, представляват или могат да представляват веднага или след време опасност за един или повече от компонентите на околната среда.

Забележки:

1. Приравняването на свойства на опасност като „Токсични“ (и „Силно токсични“), „Вредни“, „Корозивни“ и „Дразнещи“ е въз основа на критериите, определени в приложение VI, част I.A и част II.B на Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирването на опасни вещества ⁽¹⁾, така както е изменена с Директива 79/831/ЕИО на Съвета ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 196, 16.8.1967 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 259, 15.10.1979 г., стр. 10.

2. Относно определянето на свойствата „Канцерогенни“, „Тератогенни“ и „Мутагенни“, предвид последните научни открития, допълнителни уточнения са представени в Ръководството за класифициране и етикетирание на опасните вещества и препарати в приложение VI (част II.G) към Директива 67/548/ЕИО, така както е изменена с Директива 83/467/ЕИО на Комисията ⁽¹⁾.

Методи за изпитвания:

Методите за изпитвания целят да придадат специфично значение на определенията, посочени в приложение III.

Методите, които следва да се използват, са описаните в приложение V към Директива 67/548/ЕИО, изменена с Директива 84/449/ЕИО на Комисията ⁽²⁾, или с последващите директиви на Комисията за адаптиране на Директива 67/548/ЕИО към техническия прогрес. Тези методи се основават на работата и препоръките на компетентните международни органи, преди всичко на ОИСР.

⁽¹⁾ ОВ L 257, 16.9.1983 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 251, 19.9.1984 г., стр. 1.